

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 875/2023
19.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ратка Чабрила, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз. бр. 846/2023 од 16.08.2023. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину 2КВ 166/23 од 20.06.2023. године и 1Кв. 282/23 од 06.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз. бр. 846/2023 од 16.08.2023. године поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину 2КВ 166/23 од 20.06.2023. године и 1Кв. 282/23 од 06.07.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину 2КВ 166/23 од 20.06.2023. године адвокату Мирославу Јованову, браниоцу по службеној дужности окривљеног Ратка Чабрила утврђена је награда за одбрану окривљеног по службеној дужности у кривичном предмету Вишег суда у Зрењанину 2КВ 166/23, у укупном износу од 337.500,00 динара и обавезана Република Србија – Виши суд у Зрењанину да у року од 60 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења, исплати 50% износа утврђене награде, односно износ од 168.750,00 динара, на рачун адвоката Мирослава Јованова, ближе опредељен у изреци решења.

Решењем Вишег суда у Зрењанину 1Кв. 282/23 од 06.07.2023. године одбијена је као неоснована жалба Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину 2КВ 166/23 од 20.06.2023. године.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз. бр. 846/2023 од 16.08.2023. године, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у

вези Тарифног броја 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката Републике Србије и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, побијана решења укине и предмет врати на поновну одлуку Вишем суду у Зрењанину.

Врховни суд је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца, сматрајући да његово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је неоснован.

Из списка предмета произлази да је пресудом Вишег суда у Зрењанину 5К бр. 28/22 од 19.09.2022. године, окривљени Ратко Чабрило оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 година. Истом пресудом на основу члана 84. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара која ће се извршити у Специјалној затворској болници у Београду и трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, а време проведено у установи за лечење урачунаће му се у казну затвора.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 958/22 од 25. 01.2023. године делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К бр. 28/22 од 19.09.2022. године преиначена, само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд, окривљеног Ратка Чабрила због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 30. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 12 година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 12.02.2022. године па до истека трајања притвора, док су одбијене као неосноване у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и жалба браниоца, а пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К бр. 28/22 од 19.09.2022. године, у непреиначеном делу, потврђена.

Из списка предмета, даље произлази да је Виши суд у Зрењанину решењем 2КВ 166/23 од 24.04.2023. године, према осуђеном Ратку Чабрилу обуставио извршење мере безбедности обавезно лечење алкохоличара, која се од 09.03.2023. године се спроводи у Специјалној затворској болници у Београду, а на основу пресуде Вишег суда у Зрењанину 5К бр. 28/22 од 19.09.2022. године, те се осуђени има упутити на издржавање остатка казне затвора у одговарајући завод за извршење казне.

Адвокат Мирослав Јованов је изјавио жалбу против напред наведеног решења о обустави мере безбедности Вишег суда у Зрењанину, о којој је одлучивао Апелациони суд у Новом Саду решењем Кж2 бр. 701/23 од 15.05.2023. године и жалбу одбио као неосновану.

Након тога, адвокат Мирослав Јованов поднео је Вишем суду у Зрењанину, као бранилац окривљеног Ратка Чабрила, дана 24.05.2023. године, захтев ради исплате награде за одбрану осуђеног по службеној дужности и то на име састава жалбе на

решење о обустави мере безбедности и захтева за накнаду трошкова. Дана 12.06.2023. године бранилац је доставио нови захтев, усклађен са новом Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката, која је ступила на снагу дана 03.06.2023. године.

Виши суд у Зрењанину је решењем КВ. бр. 166/23 од 20.06.2023. године (које се захтевом побија) адвокату Мирославу Јованову, утврдио награду за одбрану окривљеног по службеној дужности у кривичном предмету Вишег суда у Зрењанину 2КВ бр. 166/23, у износу ближе опредељеном у изреци решења. Против ове одлуке изјављена је жалба од стране Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину, због одлуке о трошковима поступка.

Виши суд у Зрењанину је решењем 1Кв. бр. 282/23 од 06.07.2023. године одбио као неосновану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину, изјављену против решења Вишег суда у Зрењанину 2КВ 166/23 од 20.06.2023. године (које решење се такође захтевом за заштиту законитости побија), са образложењем да је правилно поступио првостепени суд када је адвокату Мирославу Јованову, у предметном случају, утврдио награду за састав жалбе против решења о обустави мере безбедности у износу од 225.000,00 динара.

Из списка предмета произлази и да је, у конкретном случају, окривљеном Ратку Чабрилу решењем Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину А број 7/22 од 12.02.2022. године, постављен бранилац по службеној дужности и то адвокат Мирослав Јованов, на основу члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Како је кривични поступак према окривљеном Ратку Чабрилу окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 958/22 од 25.01.2023. године, то овај адвокат – Мирослав Јованов, који је окривљеном у том поступку био постављен за браниоца по службеној дужности, из изнетих разлога, а имајући у виду цитирану законску одредбу, након правноснажног окончања поступка нема својство браниоца.

Имајући у виду све напред наведено, по ставу Врховног суда, након правноснажног окончања поступка против окривљеног Ратка Чабрила, адвокат Мирослав Јованов не улази у круг лица, која имају овлашћење да поднесу жалбу против решења о обустави мере безбедности, те самим тим није био ни титулар права на трошкове кривичног поступка, а на име састава означене жалбе.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднетим захтевом побија решења о трошковима на име састава жалбе и то у погледу примене Тарифе о накнадама и наградама трошкова за рад адвоката, односно примене одговарајућег Тарифног броја, не упуштајући се у разматрање претходног питања, а то је да ли је овај адвокат – Мирослав Јованов, у тренутку подношења жалбе на решење о обустави мере безбедности, уопште имао својство браниоца окривљеног.

Врховни суд је утврдио, а из разлога изнетих у овој пресуди, да овај адвокат по закону није био овлашћен на подношење правног лека - жалба на решење о обустави

мере безбедности, па самим тим није било ни основа да му се исти досуде, а који трошкови су му, ипак досуђени побијаним решењима.

Како ни једна страна у поступку не треба да трпи штету због пропуста у раду суда, то нема основа за укидање побијаних решења о трошковима, у смислу навода из затева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва.

Из изнетих разлога, на основу члана 491. став 1. ЗКП Врховни суд је донео одлуку као у изреци ове пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**